

Sygn. akt: III U 753/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 maja 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06 maja 2015r. w O.

sprawy z odwołania B. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania B. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 11.07.2014r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje B. G. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 30 stycznia 2015 roku do dnia 29 stycznia 2017 roku,
2. w pozostałym zakresie odwołanie oddala,
3. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

B. G. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. z dnia 11.07.2014r., znak: (...), odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazała, że cierpi na zmiany skórne, nadto pozostaje pod opieką psychologa i psychiatry, ma problemy emocjonalne, które nasiliły się od śmierci córki.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że w dniu 07.04.2014r. B. G. złożyła wniosek o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ponieważ zarówno Lekarz orzecznik ZUS jak i Komisja Lekarska ZUS ustalili, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy, decyzją z dnia 06.06.2014r. odmówił B. G. prawa do renty, z uwagi na niespełnienie warunku z art.57 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Przedmiotem badania była prawidłowość decyzji wydanej przez ZUS w dniu 11.07.2014r. Decyzją tą ZUS, rozpoznając wniosek z dnia 07.04.2014r., odmówił B. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ zarówno lekarz orzecznik ZUS, jak i Komisja Lekarska ZUS ustalili, że nie jest ona niezdolna do pracy.

W ocenie Sądu odwołanie B. G. jest zasadne w zakresie przyznania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 30.01.2015r. do 29.01.2017r.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, która spełnia łącznie następujące przesłanki:

- 1 jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 tej ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przepis art. 58 ust. 1 pkt 5 w/w ustawy stanowi zaś, że warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Według art. 58 ust. 2 - okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Rozstrzygnięcie w sprawie było uzależnione od ustalenia, czy B. G. jest niezdolna do pracy i w jakim stopniu oraz jaki jest przewidywany okres jej trwania.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu dermatologii, psychiatrii i laryngologii.

Biegli lekarze: z zakresu dermatologii A. W., psychiatrii M. S. i laryngologii I. R., po przeprowadzeniu badania odwołującej w dniu 30.01.2015r. rozpoznali u niej: pęcherzycę Hailey Hailey, przewlekłe zapalenie ucha środkowego lewego, niedosłuch dużego stopnia ucha lewego, nieżyt krtani, przeżyty epizod depresyjny w okresie stabilnego leczenia ambulatoryjnego i zespół lęku napadowego.

Zdaniem biegłych, stwierdzone schorzenia powodują częściową utratę zdolności do wykonywania pracy zarobkowej, która istnieje od dnia badania, tj. dnia 30.01.2015r. i ma charakter okresowy – do dnia 30.01.2017r.

W uzasadnieniu biegli wskazali, że z analizy załączonej dokumentacji oraz wyników przeprowadzonych badań, a także empirii klinicznej biegłych wynika, iż stwierdzone u wnioskodawczyni schorzenia mają charakter przewlekły i nawrotowy a jej stan ogólny, pomimo systematycznego wysokospecjalistycznego leczenia, nie ulega poprawie. Stwierdzone schorzenia mają charakter przewlekły i nie rokują wyleczenia, a tym samym ograniczają możliwość odzyskania zdolności do pracy w ramach posiadanych kwalifikacji, ani też po jakimkolwiek przekwalifikowaniu się. Uzasadnia to uznanie wnioskodawczyni za częściowo niezdolną do pracy od dnia badania, tj. dnia 30.01.2015r. i ma charakter okresowy do dnia 30.01.2017r.

Powyższa opinia została doręczona stronom, które w określonym przez Sąd terminie nie wniosły do niej zastrzeżeń.

Zdaniem Sądu sporządzona w sprawie opinia może stanowić podstawę rozstrzygnięcia i w sposób prawidłowy rozstrzyga kwestię stopnia niezdolności do pracy odwołującej oraz daty jej powstania.

Opinia została wydana przez biegłych lekarzy o specjalności odpowiednich do ujawnionych u odwołującej schorzeń: dermatologa, psychiatrę i laryngologa. Biegli dokonali analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, przeprowadzili wywiad oraz badania lekarskie. Zarówno rozpoznanie, jak i wnioski, jakie znajdujące się w opinii są rzeczowe, spójne i logicznie powiązane z zebraną w sprawie dokumentacją i badaniem odwołującej, dlatego zasługują na uwzględnienie. Biegli określili występujące u odwołującej schorzenia, stopień ich nasilenia i wpływ na zdolność do pracy, zwrócili m.in. uwagę na występujące u niej zmiany skórne i jej stan psychiczny. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż sporządzona w sprawie opinia prawidłowo ocenia stan zdrowia odwołującej oraz określa stopień niezdolności do pracy i czas jej trwania.

B. G. posiada wykształcenie zasadnicze zawodowe – piekarz. Pracowała jako piekarz, pracownik hali, operator wózka widłowego. Występujące u niej schorzenia, zwłaszcza pęcherzyca Hailey Hailey, skutkują niemożnością wykonywania pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Jednocześnie Sąd przyjął ustalenia biegłych odnośnie okresowej niezdolności, gdyż schorzenia odwołującej mają charakter nawrotowy i przewlekły, zatem wskazana jest okresowa kontrola stanu zdrowia.

Odwołująca spełnia też pozostałe przesłanki do przyznania jej prawa do renty, gdyż w ostatnim 10-leciu przed powstaniem niezdolności do pracy i przed złożeniem wniosku o rentę posiada 5-letni okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność powstała w ciągu 18 miesięcy od ustania ostatniego okresu ubezpieczenia.

Z tych względów Sąd w oparciu o art. 477¹⁴§ 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 11.07.2014r. i przyznał B. G. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 30.01.2015r. do 29.01.2017r.

Ponieważ wniosek o prawo do renty odwołująca złożyła w dniu 07.04.2014r., a z niekwestionowanej opinii biegłych wynika, że jest ona niezdolna do pracy od 30.01.2015r., zatem odwołanie w części dotyczącej przyznania renty za okres od 01.04.2014r. do 29.01.2015r. został oddalony.

W pkt 3 wyroku Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zgodnie z art. 118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120. Przepis art. 118 ust. 1a stanowi zaś, że w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

W niniejszej sprawie ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji było ustalenie niezdolności do pracy odwołującej, jej stopnia i okresu trwania. Dopiero postępowanie sądowe i powołanie biegłych lekarzy pozwoliło na ustalenie częściowej niezdolności do pracy, przy czym niezdolność ta istniała dopiero od daty badania przez biegłych, a odwołanie zostało częściowo oddalone. W tej sytuacji ZUS nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie niezdolności do pracy badanej w toku postępowania przed tym organem.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.